

(שחוא המח), משום שראָה (שקראש)
כלולה משניהם, כמו שעוף
ממים וארץ, והם כלולים
משניהם.

על המח שורה ברכה, על הלב
שורה קדשה, על הראה שורה
היחוד, והמחשבה כלולה
מכלם, והם: יברכה יהו"ה, יאר
יהו"ה, ישא יהו"ה. יברכה במח,
יאר בלב, שם אור העינים, כמו
שבארוה הלב רואה, ישא
בראה, שהוא שלום, זהו שכתוב
וישם לך שלום.

והם שמיע"ה רא"ה רי"ח.
שמיע"ה במוח, והוא בהפוף
חונים, ששורה בלחות וקרירות
של המח לחמם אותו, מצד
הגבורה, והוא אריה מצד הגוף,
שור מצד הנפש, שהם אש ומים,
אש שכלית מים יסודית, רא"ה
בל"ב, שהוא אש, רא"ה
ארי"ה, מים שכלית לקרר אש
יסודי של הלב, שלא ישרף את
כל הגוף.

רי"ח בראה, שיוצא לחטם, עליו
נאמר ויפח באפיו נשמת חיים,
וראה היא מצד המח קרירה,
ומצד הלב יבשה, והוא חציו
מים יסודית וחציו יבשה
יסודית, בגלל זה שורה עליה
רוח שכלית, שהוא חם ולח. חם
לחמם את הקרירות, לח
להרטיב את היבש, זה שכלי וזה
יסודי.

דבור זה אדם, שכלול מכלם,
מי מוציא אותו? מחשבה,
ומשום אלו השכליים היו
יורדים בקרבן להקריב קרבן
וליחד הכל, ואלה הם בתחית
המתים, שבהם יהיה הקדוש
ברוך הוא מקרב עצם אל עצמו,
וגידים ועורקים, כלם לחבר זה
עם זה, ויקבלו אלו באלו,

על פני המים (בראשית א ב) (נ"א דאיהו מוחא), בגין
דריאה (נ"א דרישא) פלילא מתרוייהו, פגוונא
דעופא ממיא וארעא, ואינון פלילן מתרוייהו.
על מוחא שריא ברכה, על לבא שריא
קדושה, על ריאה שריא יחוד, מחשבה
כלילא מפלהו, ואינון יברכה יהו"ה יאר
יהו"ה ישא יהו"ה (במדבר כד ו), יברכה במוחא,
יאר בלבא דתמן נהורא דעינין, כמה
דאוקמוה הלב רואה, ישא בריאה דאיהו
שלום, הדא הוא דכתיב וישם לך שלום.

ואינון שמיע"ה רא"ה רי"ח"א, שמיע"ה
במוח, ואיהו בהפוכא חו"ם, דשריא
בלחותא וקרירותא דמוחא לחממא ליה,
מסטרא דגבורה, ואיהו אריה מסטרא דגופא,
שור מסטרא דנפשא, דאינון אש ומים, אש
שכלית מים יסודית, רא"ה בלב"א, דאיהו
אש, רא"ה ארי"ה, מים שכלית לקרר אש
יסודי דלבא, דלא יוקיד כל גופא.

ריחא בריאה דנפיק לחוטמא, עליה אתמר
(בראשית ב ז) ויפח באפיו נשמת חיים,
וריאה איהי מסטרא דמוחא קרירא, ומסטרא
דלבא יבישה, ואיהו חציו מים יסודית, וחציו
יבשה יסודית, בגין דא שריא עליה רוחא
שכלית, דאיהו חם ולח, חם לחממא
קרירותא, לח לרטבא יבשותא, דא שכלי ודא
יסודי.

דבור דא אדם, דפליל מפלהו, ומאן אפיק
ליה מחשבה, ובגין אליו שכליים הוו נחתין
בקרבנא לקרבא קרבנא וליחדא כלא, ואלין
אינון בתחית המתים, דבהון יהא קודשא
ברוך הוא מקרב עצם אל עצמו, וגידין וערקין
פלהון לחברא דא בדא, ויקבלון אליו באליו.